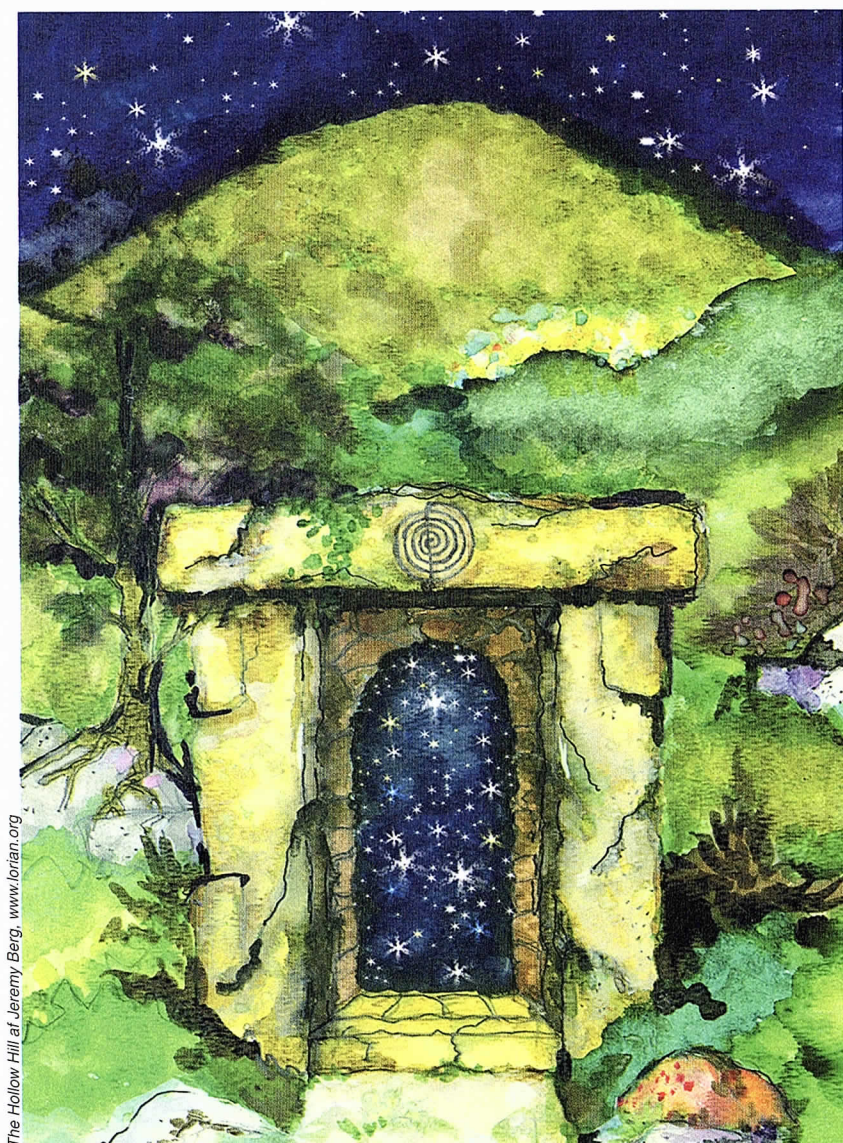

Elverfolket kalder

Elverfolket - **SIDHE** - er ikke ren fantasi! Er de engle, devaer eller naturånder? Nej - de er vores fjerne slægtninge. Nu kalder de til samarbejde om Jordens healing.

af Søren Hauge,
underviser og forfatter

The Hollow Hill af Jeremy Berg, www.orian.org

Elverfolket benyttede især hellige gravhøje som portaler mellem deres og vores verden. I Irland kaldes de også højenes folk.

For holistisk interesserede er det mere og mere almindeligt at opfatte verden som en multidimensional virkelighed, der er befolket med både fysiske og ikkefysiske bevidstheder af meget forskellig observans.

Det kan være afdøde mennesker, der kommunikerer fra dimensioner hinsides døden. Det kan være oplyste bevidstheder, der ikke er begrænset til kroppen, men som formidler telepatisk fra andre bevidsthedsplan. Og det kan være engle eller naturånder, der befolker kosmos fra det største til det mindste. Spirituelle traditioner omtaler - ofte i vage vendinger - andre typer væsener, der følger andre udviklingslinjer.

Bare dét at nævne elverfolk vil få de fleste til at tænke, at det hører til eventyrenes verden, eller at man har en lidt for livlig fantasi. Eller - for spirituelt åbne mennesker - at der i virkeligheden er tale om naturånder (alfer, feer o.l.), som hører til englenes rige.

Kan vi forholde os til emnet på en realistisk måde her i det 21. århundrede? Jeg vil præsentere et perspektiv, som giver de såkaldte elverfolk en virkelig plads i den virkelige verden - hverken som engle, naturånder eller afdøde mennesker.

De vigtigste nye kilder til forståelse af dette er nulevende spirituelle undervisere. En af disse er David Spangler, en højt respekteret forkæmper for en ny tids fødsel i verden, en sjælden clairvoyant forskerbegavelse og en af de centrale pionerer bag Findhorn-samfundet i Skotland. Der er også vigtig inspirati-

on at hente hos forfattere og keltiske eksperter som John Matthews og Robert John Stewart.

Revival for myterne

Det er bemærkelsesværdigt, hvordan der i disse år er sket en buldrende udvikling og genopblomstring af magiske arketyper i litteratur, spil og film. Overalt breder sig imaginære verdener og figurer, der portrætterer intelligente racer, aliens og magiske væsener - heriblandt elverfolk.

Det er selvfølgelig oplagt at nævne de noble elverfolk, som gennemsyrrer Tolkiens univers (Hobbiten og Ringenes Herre), og i tallose bøger, spil og film optræder forskellige racer eller arter, der er beslægtede med os.

Det er fx tydeligt i onlinespillet World of Warcraft, hvor spillerne kan vælge at bruge personlige elverfigurer. Et andet eksempel er filmen Avatar, hvor de blå na'vier er elverlignende væsener, der bebor månen Pandora i Alfa Centauri-stjernesystemet.

Selvfølgelig kan disse fantasiverdener let afskrives som ren ønsketænkning, kompensation for teknologisk ensidighed eller nostalgisk længsel efter fjern tiders verdener med eventyr og myter og nær kontakt med naturen.

Men når alt det er sagt, er der tilbage en anden mulighed, nemlig at der faktisk er tale om en - delvis ubevidst - kol-

lektiv erindring, som kommer frem i vores tid, fordi det nu er relevant, at vi genforbinder os ikke kun med engle og naturvæsener, men med vores evolutionære slægtninge elverfolket.

Dette perspektiv findes på et dybere plan, og vi er blevet forberedt til det gennem kunstens og myternes fortællinger om elverfolk, na'vier og andre beslægtede, magiske væsener.

Højenes folk

Eksistensen af elverfolk er beskrevet i forskellige kulturer på forskellige måder og med varierende navne og betyninger. Fx kan de mellemøstlige traditioner omkring djinnier være en indgangsport, ligesom diverse indfødte traditioners omtale af "forfædre" kan vise sig at dække over mere end blot vanlige, menneskelige udviklingstrin.

Alligevel er visse områder i verden beriget med særligt tydelige traditioner og indsigter, som er relativt lette at få adgang til. For eksempel er de britiske øers keltiske tradition helt speciel, og Irland spiller her en særligt fremtrædende rolle.

Irsk historiefortælling er en blanding af konkret historie og mytologi. Det berettes, at en af de helt afgørende folkegrupper, som kom til Irland, var de legendariske Tuatha de Danann, gudinden Danas folk, der fra fjerne egne bragte særlige skatte til Irland og i en

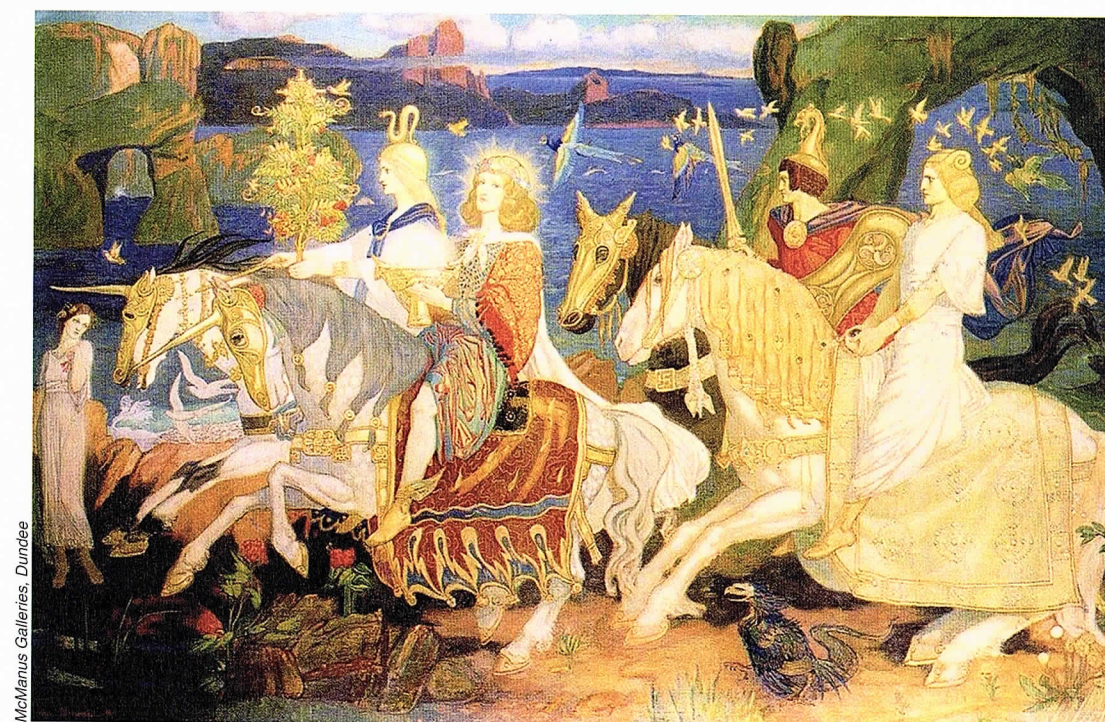

En sidhe-kriger, malet af den irske teosof George William Russell, som også var clairvoyant (1867-1935).

periode dominerede øen.

På et tidspunkt tabte de dog til en anden folkegruppe, og i stedet for at blive udraderede tilbød de ifølge sagnet at trække sig tilbage fra den fysiske verden og leve videre i en parallel dimension, side om side med de fysiske mennesker.

Det gjorde de, idet de dog ved særlige lejligheder viste sig og på denne måde

McManus Galleries, Dundee

Eksistensen af elverfolk er beskrevet i forskellige kulturer; den keltiske tradition spiller dog en central rolle. Her maleriet The Riders of the Sidhe fra 1911, malet af John Duncan, Skotland (1866-1945).

Den irske mytologi beskriver sidhe-folkene som smukke, statelige og i fuld menneskestørrelse. Engang var vi én art.
(A Sidhe Presence af Deborah Koff-Chapin, www.touchdrawing.com)

fortsat indgik i de folkelige overleveringer og traditioner.

De benyttede især stående stenkrede og hellige gravhøje som magiske portaler mellem verdenerne, og derfor blev de kendt som højenes folk, *aos sí* - i forkortet form efterhånden blot *sidhe* (udtales *sji*).

De var omgærdet med stor respekt, nærmest ærefrygt, og pga. deres viden om magi og naturens visdom fik de også betegnelserne det gode folk, fredens folk og de ædle. Deres parallelverden lå ifølge overleveringen i havet vest for Irland, og det blev kendt som Tír na nÓg, den evige ungdoms land.

Sidhe-folkene var smukke, statelige, så altid unge ud og levede meget længe.

De havde en dyb viden om naturen, og de udvekslede undertiden med mennesker, der kom i kontakt med dem i drømme, ved særlige lejligheder eller i naturen. Traditionen siger også, at pga. deres tilbagetrækning har menneskene mistet noget af kontakten til livets magiske dimension.

Sidhe kaldes også elverfolket (The Fairy People), men det er ikke i form af små blomsteralfer, feer eller andre naturvæsener. De er i fuld menneskestørrelse og nært beslægtede med os. Således beretter den irske mytologi.

En ny kontakt

De observationer og erfaringer, som er gjort i nyere tid, synes at bekræfte den keltiske tradition på en række punkter. David Spangler har i mere end 60 år været i direkte berøring med afdøde, engle og naturånder, indre vejledere m.v. I hans unge dage var det lidt af et chok for ham at opdage, at ikke alle havde det på samme måde.

For få år siden blev David for første gang kontaktet af en sidhe-repræsentant. Han havde svært ved at relatere til det, dels fordi han ikke vidste, hvad det skulle føre til, og dels fordi sidhe-bevidstheden var svær at kalibrere til i forhold til de indre kontakter, David var vant til. Men han lærte at justere sin energi, og gradvist begyndte han at se et større perspektiv.

Der er intet mystisk eller uforklarligt ved vores sidhe-slægtninge. De er en del af den planetariske helhed, ligesom vi er. Men af flere grunde har de gennem længere tid hovedsageligt befundet sig udenfor vores bevidsthedsmæssige radar, og først nu synes tiden moden til, at vi kan forsøge at genskabe kontakten, uden at det ender i en afhængighedsskabende forblændelse.

Adskillelsen

Sidhe-folket er vores nære slægtninge. I en fjern fortid var vi én art. Undervejs - og i flere etaper - valgte nogle at inkarnere stadigt dybere ned i stoflighed, mens andre fandt det mere stimulerende at forblive i de astrale og mentale regioner og udvikle sig der. Efterhånden som forskellene blev større, opstod der misforståelser og fjendtligheder, og adskillelsen blev dybere.

Adskillelsen

Sidhe lærte at fokusere på at skabe forbindelser og relationer i de indre verdener og at arbejde med energi med stor hurtighed og i samarbejde med engle og naturens indre kræfter.

Menneskene blev mere og mere optagede af at erfare forskelligheder og nuancer i den fysiske virkelighed, at udforske dét at inkarnere i en tæt krop og at skabe fysisk. Selvom der opstod visse kontakter på tværs af disse to udviklingslinjer, voksede forskellene. Men vi kommer af samme evolutionære rod.

Sandsynligvis afsluttedes adskillelsen i den periode, der i esoterisk filosofi kaldes den atlantiske - og det kan være grunden til, at Tír na nÓg-landet siges at ligge vest for Irland, dvs. i Atlanterhavet, hvor Atlantis ifølge flere kilder lå.

Til gensidig gavn

Det perspektiv, som tegner sig, er en helt naturlig udvidelse af forestillinger, som længe har været almindelige for

mange spirituelt interesserede mennesker.

Ønsket fra sidhe-repræsentanterne er, at vi tager skridt til at genoprette kontakten, især fordi Jorden behøver at hele alle sår, også de indre. En af grundene til deres hidtidige tilbageholdenhed er deres bekymring for, at vi risikerer at fastholde dem i fortidens tankeformer som eksotiske elvervæsener med spidse ører og magiske kræfter. Hvis vi fokuserer på dem som et romantisk elverfolk, eller som halvguder, vil samarbejdet ikke lykkes.

De er i udvikling ligesom vi, og vi

behøver samarbejde. De har deres primære fokus i de mentale og astrale regioner med forbindelser ned til den æteriske del af det fysiske plan, især gennem fokuspunkter i naturen og ved særlige helligsteder. Men de mærker virkningerne af vores kriser, og de har selv brug for at komme ud af deres mere eller mindre tilbagetrukne liv.

Vi kan lære om forbundethed, relationer og energi af dem, og de kan lære af forsonen sig med den fysiske inkarnationsproces af os. De kan lære os at genskabe kontakt med naturens hellighed, og vi kan lære dem at værdsætte det

specifikke og konkrete. Gradvist og med tiden vil vi kunne forene kræfterne igen.

Sidhe-civilisationen i de indre verdener er dog ikke samlet i sin appel. Der er tvivl om, om det er klogt at kontakte en menneskehed, som er så destruktiv. Men sidhe-henvendelserne udgøres af repræsentanter, som er kommet til den konklusion, at kontakten må etableres.

Partnerskab om Jordens healing

De nutidige kommunikationer med sidhe, hvoraf David Spanglers kun er én, er ikke enestående. Andre mennesker har tidligere haft forbindelser, og det fremgår tydeligt, at der ikke var tale om afdøde mennesker eller engle.

Flere irske kunstnere er kendt for at have haft kontakt med sidhe, fx William Butler Yeats og George William Russell, begge teosoffer og kulturskabere (Russell var også en bemærkelsesværdig clairvoyant).

Måske er det specielle i det 21. århundrede, at vi nu med meget større hast forbindes med sidhe i takt med, at vi værner os til, at det er naturligt - og samtidigt med, at vi undgår fastlåsning i en romantisk fascination, der ville tage fokus bort fra det egentlige.

Kontakten med vores sidhe-slægtninge handler om, at det nu er tiden til at samle kræfterne om, at Jorden kan heles, og at vi kan begynde en ny planetarisk æra. Der er brug for et nyt samarbejde, hvor vi i fællesskab udvikler en sans for det planetariske livs helhed.

I takt med, at vi opvækker vores indre sidhe-natur - vores evne til at sanse helhed, forbindelser, magisk nærvær og energetisk flow - og sidhe aktiverer deres latente menneskelighed - evnen til at værdsætte forskellighed, ydre manifestation og konkrete, fysiske former - så vil vi hele fortidens sår og begynde at væve et nyt mønster som globale forvaltere sammen med vores medskabninger på Jorden. □

Søren Hauge er spirituel underviser, vejleder og forfatter, henv.: Kalkærparken 152, Højbjerg, 8270 Aarhus, tlf. 60 88 41 06, www.wiseheart.dk

Kursus: *Samarbejde med sidhe* i Kb. 24-25/8 og i Hølken syd for Aarhus 5-6/10. Rejse: til England i maj 2014 med temaet *Samarbejde med engle og sidhe*.

Litteratur (alle fra Lorian Press): *The Sidhe*, John Matthews (2004). *Subtle Worlds - An Explorer's Field Notes* (2010); *A Midsummer's Journey with the Sidhe* (2011); *Card Deck of the Sidhe* (2011), alle af David Spangler.

	Menneske	Sidhe	Deva
Bevidsthedsform	Opfatter især forskelle og dualitet, og skaber i konkrete, fysiske former.	Opfatter især forbindelser og helhed, og skaber i mentale og emotionelle former.	Opfatter især livskraften og formålet, og skaber indre, energetiske design bag de ydre former.
Livsform	Inkarnerer ind i den fysiske verden og iklæder sig en organisk krop.	Inkarnerer i mentalt og emotionelt stof og benytter energikroppe, der kan skifte form.	Fortættes i mentalt, emotionelt, æterisk stof og udtrykker sig gennem strømmende flow.
Levetid	Lever normalt under 100 år, hvorefter kroppen aflægges.	Lever normalt i adskillige århundreder, hvorefter energikroppen aflægges.	Kan benytte samme strømmende form i mange årtusinder, hvorefter den opløses.

Sidhe-folket arbejder med hurtig energi i de indre verdener, i samarbejde med engle og naturkræfter.